

ИВАН ВАЗОВ
БУК И ТРЪНЕ
БАСНЯ

chitanka.info

*В усойте, в долините
растеше бук клонат.
Трънаците, глогините
нападаха го с яд:*

*— Ти душиш ни, додяваш ни,
кой бяс те тук тури?
Да дишаме не даваш ни
ни въздух, ни зари.*

*Ний гинеме, ний гаснеме
под твоята снага,
не пуцаш ни да раснеме,
завиждаш ни сега.*

*— Млъкнете там, потайте се —
каза им гордий бук, —
вий тръне сте, познайте се,
защо шумите тук?*

*Напразно вий се сърдите,
признайте си грехът:
вам даде се да бъдете
съседни на прахът;*

*да дърпате, закачате
край всякой път и друм,
да скубите минвачите,
да жилите без шум.*

*Ни слънцето, ни сянките
не са ви криви вам,
до мен растат фиданките
от моя род голям.*

Не се тъжат, оплаковат
от нищо на светът,
от бурите наякноват,
виреят на пекът.

Защото те родени са
високо да растът,
по своя род, кат мене са —
гиганти на светът.

На лято в дните знойните
ний правим сянка, хлад
на пиленцата пойните,
на пътник и на гад.

Над малките ний владаме,
не се боим от брой!
А паднем ли, то падаме
със халите във бой!

И пълним самотиите
със плачове и страх,
а вие живи гниете
в забвение и прах.

1882

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.